

finder, at dette i og for sig er fuldkommen rigtig; thi derved faaer man paa eet Sted en samlet Oversigt og en Control med de forskjellige Commissioner, saaledes at Communalbestyrelsen veed, hvad der i disse foretages, og kan den saaledes; ved sine delegerede Medlemmer, udøve en vis Indflydelse, der paa en nyttig Maade kan bidrage til en større Genærtethed i Communens Bestyrelse.

Hvad § 4 angaaer, da skal jeg erklære mig enig med de ærede Talere, der have yttret sig derhen, at samtlige Repræsentanter afgaae paa eengang, naar Loven kommer ud; de af disse, man kunde ønske der skulde vedblive at være Repræsentanter, som man var tilfreds med, vilde man utvivlsomt gjenvalge, og det vilde være klogt, om man idetmindste gjenvalgte nogle af dem, thi det forekommer mig, at det vilde være til Skade for Forretningernes Gang, naar en Borgerrepræsentation paa eengang udelukkende blev sammensat af nye Medlemmer. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimesstad) har udtalt, at man skulde vælge Borgerrepræsentanterne kun paa 3 Aar; jeg veed ikke, hvorvidt det vilde være rigtigt. Jeg mener nu, at vi godt kunne blive staaende ved de i Udkastet foreslaaede 6 Aar, da en altfor hyppig Omkifning af Repræsentanter neppe vil være nyttig; imidlertid kunde jeg vel gaae ind paa Valg for et kortere Tidrum, skøndt jeg som sagt troer, at 6 Aar ikke vil være en for lang Tid for disse Valg, der skal dog nogen Tid til for at kunne sætte sig ind i de forskjellige communale Forhold og der maa vist nogen Functionstid til, førend en Borgerrepræsentant bliver ret nyttig for sin Commune. Hvad angaaer Sammensætningen af Skatteligningscommissionen, forekommer det mig rigtignok, at det vilde være det Unskeligste og jeg kan heller ikke sige Andet end det Retteste, at den bliver valgt paa samme Maade, som man vælger til Borgerrepræsentationen, og at Borgerrepræsentationen ikke særlig kommer til at vælge nogle Medlemmer af Skatteligningscommissionen. Ved de Conferencer, som her ere foreslaaede at skulle finde Sted, angaaende Klager over Statteansættelsen, vilde det være uheldigt, naar Borgerrepræsentanterne selv havde valgt Medlemmer til Skattelignings-

commissionen; der kunde herved tænkes at opstaae en større Enighed mellem Borgerrepræsentanter og Ligningscommissairer, end der ved saadan Leilighed maatte være ønskelig. Jeg troer derfor, at det Bedste er, at Ligningscommissionen vælges ved umiddelbare Valg, men dersom man ikke vilde det, saa dog paa den samme Valgmaade, som man bestemmer sig for med Hensyn til Borgerrepræsentationen. At Functionstiden for Ligningscommissionen er ansat til 3 Aar, troer jeg vistnok, at de Fleste ville bilige. Hvad Ræmnerens Stilling i Ligningscommissionen angaaer, kunde jeg ikke ønske den anderledes, end at han der er tilstede som Skriver, og som den, der har Stattevæsenet under sig, og sølgelig kan give de fornødne Oplysninger om, hvorledes Statterne ere gaaede ind, og hvem der staaer til Resistance, hvilket forekommer mig er godt og nyttigt for Ligningscommissionen at vide Besked om. Naar jeg seer hen til, hvorledes Ligningscommissionen har at ordne sin Forretningsgang, kan jeg rigtignok heller ikke være ganske enig med Forslaget, idet nemlig dert foreslaaes, at, hvor Statteansættelsen forandres, skal der tilføies i Skatteligningscommissionens Protokol en Bemærkning om, hvorfor den er forandret. Det vilde blive et meget vanskeligt Arbejde for Commissionen; ere der mange Forandringer, vil det blive hyppige Gjæntagelser af et og det samme, nemlig, at man troer, at Vedkommende bør ansættes saaledes. I enkelte Tilfælde kan man vel bestemt angive Grunden til en Statteforhøielse, f. Ex. i Tilfælde af at Vedkommende har erholdt en Arv, eller paa anden tvinesalbende Maade er kommet i bedre Kaar, og at man paa Grund heraf har høiet Vedkommendes Statteansættelse. Hvad Nedsettelse i Skat angaaer, paa Grund af at det gaaer en Mand noget mindre godt i hans Stilling, saa har Folk det, om jeg maa sige, paa Følelsen, man letter hans Stattebyrde lidt; men man vil have vanskeligt ved at anføre Grunde derfor, og jeg troer heller ikke, at det vil føre til Noget. Der vil naturligvis være enkelte Tilfælde, hvor man meget godt kan anføre Grunde, som f. Ex., hvis Stattebyren hidtil har havt Flere at forsyge, end han nu